

[Carsten Andersen]

de ting. Socialdemokratiet og regeringspartierne har kunnet blive enige om, at de psykiatriske hospitalsafdelinger skal have den samme standard som de somatiske afdelinger, men man vil ikke være med til at udmønte dette i lovgivningen. Alle, der har arbejdet med spørgsmålet om psykiatrien, ved, at der på de psykiatriske afdelinger kun er ca. 50-66 pct.s personale dækning i forhold til, hvad der er på somatiske afdelinger.

Hvis man skulle gøre noget, der både støttede dem, der arbejder inden for området, og betød en konkretisering af principperne, ville man så ikke støtte disse ændringsforslag?

Ændringsforslag nr. 32 drejer sig om en revisionsbestemmelse og om spørgsmålet om forsøgsarbejde og forskning. Det forslag vil vi gerne tage tilbage. Vi vil samtidig bede om at få lovforslaget tilbage til udvalgsbehandling til nærmere drøftelse af dette ændringsforslag.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Ændringsforslag nr. 32 er nu taget tilbage. Ønsker andre at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er dette ændringsforslag bortfaldet.

Lissa Mathiasen (S):

Med det, der blev sagt her, er der noget, der tyder på, at i denne sag kan det bedste være det godes fjende.

Hr. Carsten Andersen taler om samfundssyn og medmenneskelig holdning. Ja, jeg synes også, det havde været godt, om det var det, der havde været kendetegnet og udgangspunktet for det, debatten her drejer sig om. Derfor havde det klædt SF, om man i stedet for at køre frem med det her politiske spillfægteri havde holdt sig til sagen. Jeg synes, det er dybt beklageligt, at SF i denne sag har valgt at køre et partipolitisk taktisk spil frem for at prøve at se på, hvordan vi kunne ændre og forbedre tingene.

20 ændringsforslag uden et flertal bag sikrer ikke én forbedring, gavner ikke én person, gør ikke tingene en smule bedre ude på vore psykiatriske afdelinger. Skal vi have en forbedring af de forhold, som jeg tror vi alle er enige om ikke er gode nok, synes jeg derfor, vi skulle lægge det partipolitiske væk og derimod kigge på, hvordan vi sikrer det menneskesyn, den menneskeholdning, den medmenneskelighed, som burde sikres i denne sag. Det tror jeg vil gavne sagen og de psykiatriske patienter.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Da jeg for 5½ år siden startede i Folketinget, lærte man mig meget hurtigt at dividere 179 med 2, og at 1 mere gav et flertal, og det, som vi fra SF's side har arbejdet på, er at få flertal for de synspunkter, som vi allerede ved første behandling lagde frem.

Vi lyttede meget nøje efter, hvad der blev sagt ved første behandling, og også hvad Socialdemokratiet sagde ved første behandling, og da vi spurgte Socialdemokratiet, om man kunne være med til at lave noget sammen, lagde vi os med vores første udspil dér meget nøje op til, hvad der blev sagt ved førstebehandling af dette forslag og også af de tidligere forslag. Samtidig er der jo kommet en række meldinger fra Socialdemokratiet om, at man var parat til at indgå i nogle alternative flertal, hvis det havde et socialt indhold, hvis det havde nogle perspektiver. Det er den invitation, vi har taget imod her.

Vi ved ikke, hvad der ligger i hensigtserklæringerne, og det er også derfor, at jeg ved en kort bemærkning i starten spurgte, om den aftale, som jeg forstod at fru Lissa Mathiasen ikke ville komme nærmere ind på her, egentlig havde en bindende karakter over for åmterne og over for regeringen.

Jeg bed også mærke i, at fru Lissa Mathiasen sagde, at man ville følge området meget nøje, og at Folketinget skulle vedkende sig sit ansvar over for denne gruppe. Det synes jeg var en meget positiv ting, som jeg vil vide at følge op.

Med vores udspil har der fra SF's og Centrum-Demokraternes side ikke været tale om spil for galleriet, men om at sige, hvor politikken på det område egentlig burde ligge.

Hvis man ser på den øvrige debat, hvis man f.eks. ser på SASU's debatoplæg om psykiatri eller på sundhedsministerens oplæg om psykiatrien, så er de udspil og de forslag til lovændringer, der her er fremlagt fra vores side, jo langt mere i tråd med disse udspil fra både Kommunernes Landsforenings, SASU's og Sundhedsministeriets side.

Så det, som fru Lissa Mathiasen kalder et spil for galleriet, er faktisk et spil i overensstemmelse med den udvikling, der sker inden for området, og det udspil, der foreligger fra Socialdemokratiets og regeringens side, er fastholden af en fortid, som fagkundskaben på dette område er på vej væk fra.